

Ser og fyrgetyvende Møde.

Mandagen den 24de Marts Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg ved Skrivelse af Dags Dato erholdt tilsendt „Forflag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1873—74“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 3die Behandling i det andet Thing, med Umødning om at forelægge det. Forelæggelsen sker herved; Exemplarer af Lovforslaget ville blive ombelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forflag til Lov angaaende Meddelelse af Koncession paa Anlæg, sigtende til at tilveiebringe Dampfærgeforbindinger mellem Sjælland og Sverig.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ordf. Da Loven af 19de Februar 1861 bemyndigede Regjeringen til at meddele det sjællandske Jernbaneselskab Koncession paa en Jernbane mellem Kjøbenhavn og Helsingør, betegnedes Banens Udstrækning saaledes, at det skulde være en Jernbane fra Kjøbenhavn til Helsingørs Havn, men der tilføiedes endvidere disse Ord: „eller til Helsingør med et Spor til Havnen“, og efterat det sjællandske Jernbaneselskab under 9de December 1863 havde modtaget Koncessionen, blev Jernbanen anlagt, ikke til Helsingørs Havn, men til Helsingør med en Træbane til Havnen. Denne uheldige Tilføining i Loven: „til Helsingør med et Spor til Havnen“ har haft uheldige Følger, navnlig med Hensyn til Tilveiebringelse af en Dampfærge, thi at Dampfærger maa komme tilveie mellem Søstæderne paa begge Sider af Drejsund, er umiskjendeligt, og lang Tid kan det ikke være, inden en saadan Dampfærgeforbinding vil blive tilveiebragt; men dersom Jernbanen strax var bleven ført til Havnen, vilde man upaatvivlelig forlængst have havt en Dampfærge mellem Helsingør og Helsingborg. Grunden til, at dette Anlæg til Havnen ikke fandt Sted, var Omhu for at gjøre Udgifterne saa moderate som muligt; det var økonomiske Betragtninger, der forhindrede, at Jernbanen blev ført til Havnen. Naar man nu kaster et Blik paa det foreliggende Lovforslag og paa de Motiver, som ledagede Regjeringens Forflag, fremgaar deraf, at Koncession paa Anlæg og Benyttelse af Dampfærger ikke vil blive givet, førend Vedkommende have stillet Sikkerhed for, at de tilsvarende Havnearlæg, som

maa forudsættes udførte baade paa svenskt og paa dansk Side, kunne tilveiebringes. Der vil altsaa ikke kunne komme nogen Dampfærge i Stand mellem Helsingør og Helsingborg, uden at der er truffet Foranstaltning til, at Dampfærger kunne lægge til i begge Byens Havne, eller i alt Fald i ny anlagte Havne, saa at Lokomotiverne og Vaggonerne kunne bringes paa Land. Men der er altsaa Grund til at antage, at naar Koncession søges for Helsingørs Vedkommende, saa ville de Mænd, der søge Koncession, være villige til at yde et passende anstændigt Bidrag til Tilveiebringelsen af et saadant Havnearlæg, at Dampfærger kunne komme i Virksomhed. Nu antager jeg ikke, at man lettelig ved Helsingør kan faae noget Anlæg tilveiebragt undtagen i selve Havnen, nemlig ved en Udvidelse af den, og jeg skal derfor tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at naar der forhandles om en saadan Koncession for Helsingørs Vedkommende, saa vil mulig vedkommende Ansøger findes villig til at udrede en Sum, der i Forening med, hvad der kan skaffes tilveie fra Statskassens Side, kan bidrage til, at den Udvidelse af Helsingørs Havn kan finde Sted, som er bragt i Forflag af den Kommission, der under 13de April 1871 blev nedsat angaaende Helsingørs Havn, og hvis Betænkning er ombelt i begge Nagsdagens Afdelinger. Som bekendt gif denne Betænkning ud paa at haandhave — og deri være alle Kommissionens Medlemmer enige — at Tilstedeværelsen af en god Havn ved Helsingør, navnlig en Nød- og Tilflugts-havn, var af overordentlig Betydning for den almindelige Skibsfart, og at Kommissionen maatte anse det for givet, at Staten vedblivende vilde tage sig af denne vigtige Sag. Med Hensyn til den praktiske Udførelse delte Kommissionen sig derimod i to lige store Dele, hvoraf den ene, den med de lokale Forhold særdeles nøie bekendte Del, foreslog en moderat Udvidelse af Havnen, der, fordelt paa 3 Aar, kun vilde medføre en meget beskedne Udgift for Statskassen, og det er til denne Udvidelse, at jeg i Serbeleshed sigter, da den nye Havn, som stilles i Udigt, nemlig den nordre, som vil koste Millioner, vel neppe med det Første vil kunne ventes tilveiebragt. Naar altsaa et passende Tilskud kunde skaffes tilveie fra Privates Side, saa nærer jeg det Haab, at mulig den af den ene Halvdel af Kommissionens Medlemmer foreslaaede Udvidelse af Helsingørs Havn i en nær Fremtid kunde finde Sted, hvilket er af særdeles Vigtighed baade for Skibsfarten og for Helsingør By, da den nuværende Havns Befælling som bekendt under visse Omstændigheder er forbunden med ikke ringe Banfæligheder.

Udg. Det forekommer mig, at der i den stærke Konfortie- og Aktiebevægelse, som for Diebliffet er nærvædt at overfylde os, er større Høie for den høitærede Regjering til, hvor den